

**Interviu acordat de ministrul Administrației și Internelor, Vasile Blaga,
ziarului «Ediție Specială» de Oltenia**

Domnule Vasile Blaga, dețineți, în prezent, funcția de ministru al Administrației și Internelor și sunteți considerat unul dintre cei mai verticali, dar și cei mai de temut oameni din România. Înainte de a aborda unele aspecte legate de activitatea dumneavoastră, vă rog să precizați pentru cititori din ce zonă a țării veniți, adică de unde sunteți “de pământ” și ce școli ați absolvit!

Sunt bihorean, născut în Petrileni, o localitate de lângă orașul Ștei - pe vremuri se numea Petru Groza. De la noi de acasă sunt numai câțiva kilometri până la Peștera Urșilor, ceva mai departe este celebrul Ghețar de la Scărișoara și tot în apropiere se află și Muntele Găina, unde se adună ardelenii vara la “târgul de fete”. Am copilărit la Petrileni, după care am plecat la școală la Arad și apoi la facultate la Timișoara, la Universitatea Politehnică “Traian Vuia”. După ce am terminat facultatea, m-am întors aproape de casă, la Ștei, unde am început să lucrez la întreprinderea mecanică din localitate, întâi ca șef formație de lucru, apoi șef atelier, șef secție schimb, șef secție coordonator și, în cele din urmă, director, având în subordine peste 7.000 de oameni. Chiar dacă aveam studii superioare, nu m-am ferit să încep de la munca de jos, în producție, unde am învățat poate mai multe decât pe băncile școlii. Mă gândesc întotdeauna cu plăcere la Ștei, la oamenii cu care am lucrat, la toți bihoreni, de altfel, care sunt oameni deosebiți și foarte harnici. Și mai mult mă gândesc la casă în aceste zile, pentru că la sfârșitul săptămânii voi avea onoarea de a deveni cetățean de onoare al Șteii, lucru care înseamnă foarte mult pentru mine. După Revoluție, am devenit deputat, apoi prefect, iar din 1993 directorul Direcției Regionale Vamale Oradea. În 1996 am fost ales senator de Bihor, iar restul carierei mele vă este cunoscut.

Caracterizați, vă rog, succint, perioada de când vă aflați la conducerea Ministerului Administrației și Internelor. Ce ați făcut bine? Ce ar trebui să mai faceți? Aveți să vă imputați ceva?

A fost o perioadă grea, dar bună. N-am prea avut timp liber de când sunt ministru, dar cred că a meritat, pentru că am reușit să fac lucruri care au ajutat țara noastră să facă câțiva pași înainte și ale căror efecte vor fi și mai vizibile, peste ani. Este prea devreme pentru a face un bilanț. Mandatul de ministru îl închei în 2008, și atunci voi fi în măsură să trag linie și să adun. Până atunci, pot să spun că am reușit – cu eforturi și din partea mea, și din partea echipei de la minister – să rezolv problema importantă a acelei clauze de salvagardare care amenința obiectivul integrării în Uniunea Europeană la 1 ianuarie 2007. Condițiile din domeniul afacerilor interne au fost drastice. Când am devenit ministru, întârzierile erau mai greu de numărat decât problemele rezolvate. Ministerul Administrației și Internelor avea cinci stegulețe roșii și opt stegulețe galbene, care corespundeau unui număr de 56 de probleme majore de rezolvat.

“Acum un an și jumătate, România nu era pregătită pentru nimic, dar mite pentru aderare, și nu credeam că aceste eforturi mai pot fi făcute”, a spus recent un important

lider politic german, Markus Ferber, care a fost unul dintre cei mai atenți observatori ai reformelor pe care le-a făcut țara noastră. Nu am avut de ales: ne-am suflecăt mânecile și am trecut la treabă. Am îndeplinit integral condițiile impuse de Uniunea Europeană în domeniul afacerilor interne. Am recuperat restanțele enorme existente în momentul în care am preluat funcția, iar ultimul raport de țară, cel care a dat undă verde pentru ca România să devină de anul viitor membru al Uniunii Europene, reflectă pe deplin aceste progrese. Parlamentarul german de care vorbeam a declarat, de altfel, că viteza reformelor, în România, a fost cea mai mare din câte a văzut în comparație cu cele 10 țări care au intrat în Uniunea Europeană în 2004 și că ultimul an și jumătate a fost “perioada de glorie” a României în pregătirea pentru aderare. Pe scurt, ce înseamnă aceste reforme, în aria de competență a Ministerului Administrației și Internelor: securizarea la un nivel ridicat a frontierelor, reforma din domeniul ordinii publice – prin reorganizarea poliției și jandarmeriei, și iată că România este în prezent una dintre cele mai sigure țări din această zonă a Europei, sporirea eforturilor în ceea ce privește combaterea criminalității organizate, a traficului de droguri. Și, nu în ultimul rând, reforma radicală a administrației și a statului român.

Am început o reformă reală a administrației și nu una de fațadă, având ca element-cheie descentralizarea – care urmărește transformarea autorităților administrației publice locale – primării, consilii locale și consilii județene – în motoare ale dezvoltării României. Avem nevoie de această reformă a administrației pentru ca România să poată beneficia din plin de toți banii la care ne dă dreptul viitorul nostru statut de membru al Uniunii Europene și ambiția noastră este să avem, de anul viitor, o rată de absorbție a acestor fonduri cât mai apropiată de 100 la sută.

Pentru că m-ați întrebat ce cred că ar fi trebuit să mai fac sau ce cred ar fi trebuit să fac altfel, îmi pare rău că descentralizarea nu se desfășoară într-un ritm mai rapid. Pentru prima dată după revoluție, Uniunea Europeană laudă progresele înregistrate de țara noastră în domeniul administrației. Mi-aș dori totuși ca reformele inițiate de noi să fie puse în practică mai repede și să ne atingem astfel obiectivul de a realiza modernizarea României. Imaginea activității Ministerului Administrației și Internelor de la începutul anului 2005 și până în prezent nu ar fi completă dacă nu am aminti episoadele, dureroase pentru mulți dintre noi, ale inundațiilor. Răspunderea a apăsât pe umerii MAI și cred că am făcut față, în măsura în care dotările extrem de învechite ne-au permis acest lucru. Nu știu dacă lucrurile acestea sunt înțelese de toată lumea, dar tehnica din dotarea Inspectoratului General pentru Situații de Urgență este aproape toată numai bună de dat la casat. La începutul mandatului meu, 99 la sută din dotări aveau norma de funcționare depășită. Am investit până acum sume uriașe: în 2005, bugetul pentru dotări al IGSU a fost suplimentat de 22 de ori, iar pentru acest an sumele prevăzute au fost de trei ori mai mari față de 2005 și de abia am reușit să reducem acest procent la 97 la sută.

Aveți un motto sub care vă desfășurați activitatea?

Nu pot spune că este un moto al meu, dar țin foarte mult la un principiu din Constituție: «Nimeni nu este mai presus de lege». Îl aplic întotdeauna, fără niciun fel de compromis.

MAI a parcurs, în perioada postdecembristă, mai multe reorganizări, iar în prezent reconstrucția continuă în vederea euroconformizării instituției. Cum v-ați pus amprenta în derularea acestui important proces?

Vreau să fac încă de la început o precizare. Eu nu cred că lumea începe sau se termină cu mine și nici nu cred că este cazul să inventăm din nou lucruri pe care alții le cunosc și le folosesc de când lumea. Nu am urmărit niciodată să îmi pun amprenta asupra reformei din ordinea publică sau din administrație, am vrut doar ca lucrurile să meargă așa cum trebuie. Nici măcar pentru Uniunea Europeană nu am făcut reformele, ci, în primul rând, pentru România, pentru noi, deoarece aveam nevoie de ele.

Pentru a înțelege mai clar, iată despre ce a fost vorba. În primul rând, modernizarea și securizarea frontierelor. România a început construirea, la ceea ce va deveni și va rămâne probabil pentru multă vreme granița externă estică a Uniunii, unuia dintre cele mai moderne sisteme integrate de securizare a frontierei. Valoarea sistemului este enormă, de peste 1,3 miliarde de euro, dar am reușit să ridicăm de pe umerii bugetului de stat aceste costuri, prin renegocierea la sânge contractului cu EADS. Pentru gestionarea acestui sistem a fost nevoie și de oameni. Poliția Română de Frontieră a atins, încă din iunie, nivelul maxim de încadrare pe viitoarea frontieră externă a Uniunii Europene. În acest fel, un alt motiv de îngrijorare al comisiei a fost eliminat. În total, în cursul anului trecut și al acestui an, peste 6.500 de noi polițiști au fost angajați în cadrul acestei arme, ei fiind în prezent supuși unor programe intensive de pregătire, care vor continua astfel încât tehnologia modernă de care vom dispune să poată fi folosită la capacitatea sa maximă. Am vorbit deja despre ampla reconstrucție instituțională pe care am făcut-o. Avem acum un cadru de organizare performant. Poliția dispune și de dotările de care are nevoie, iar investițiile au fost substanțiale. Ca să dau un singur exemplu, am achiziționat 6.000 de noi mașini de patrulare, pe care cetățenii din toată țara le pot vedea la datorie. S-a vorbit mult despre aceste mașini și vreau să vă asigur că au fost cumpărate printr-o licitație absolut corectă și transparentă. Prețul per mașină a fost cel stabilit de fabrică și următoarea ofertă era cu patru milioane de euro mai scumpă decât cea declarată câștigătoare de către Inspectoratul General al Poliției. Dintre toate domeniile, cel mai mult m-am implicat în reforma administrației, pentru că sunt conștient de importanța acesteia pentru viitorul cetățenilor români. M-am bucurat să văd că aprecierile cele mai entuziaste din ultimul Raport de țară sunt cele referitoare la progresele înregistrate în acest domeniu. Deficiențele din administrație au fost aspru criticate în toate rapoartele de monitorizare. Iată că această atitudine s-a schimbat, după legiferarea, la inițiativa Ministerului Administrației și Internelor, a pachetului de legi privind reforma administrației publice. Legea cadru a descentralizării, legea finanțelor publice locale, legea privind modificarea statutului funcționarilor publici, legea revizuită a administrației publice locale, precum și noul statut al prefecților, prin care aceștia au devenit înalți funcționari publici, și-au adus fiecare contribuția la conturarea acestei imagini pozitive, în ochii Comisiei Europene.

De ce consider că acest domeniu este prioritar? Experiența statelor care au aderat la Uniunea Europeană în 2004 ne demonstrează că simpla calitate de membru al Uniunii nu ne poate fi de folos, dacă nu este însoțită de o organizare instituțională care să

permită un înalt nivel de performanță și de exploatarea la maximum a tuturor resurselor umane și materiale de care dispunem. Intrarea în Uniunea Europeană este pentru România o șansă prea importantă pentru a ne permite să o irosim. Trebuie să profităm din plin de fiecare eurocent pe care îl putem accesa, iar pentru ca acest lucru să fie posibil trebuie să avem o administrație puternică și eficientă. De aceea, cred că realizarea reformei administrației publice și mai ales descentralizarea trebuie să constituie pentru România obiectivul de interes național al anului 2007. Ministerul Administrației și Internelor și-a definit deja acest obiectiv ca principală prioritate. O a doua prioritate a noastră, la fel de importantă, este îndeplinirea condițiilor ca România să devină stat Schengen în 2010, așadar peste trei ani. Am stabilit un calendar strâns pentru atingerea acestui obiectiv, ambițios dacă avem în vedere că niciuna dintre țările care au aderat la Uniunea Europeană în 2004 nu a devenit încă stat Schengen și probabil nici nu va reuși să dobândească această calitate mai devreme de 2009.

O întrebare mai «delicată»: De ce ați renunțat la Administrația Prezidențială pentru a prelua unul dintre cele mai grele ministere?

Am luat-o ca pe o provocare. Nu mi-a fost ușor să renunț la colaborarea directă cu domnul președinte Traian Băsescu, de care m-am atașat sufletește foarte mult în perioada în care Partidul Democrat se afla în opoziție. Atunci, nimeni nu ne dădea nicio șansă și eram doar o mână de oameni. Nu mi-a părut însă niciodată rău că am acceptat funcția de ministru al Administrației și Internelor și sper din toată inima ca nimeni să nu îmi poată reproșa vreodată că nu mi-am făcut datoria la conducerea acestui minister, care este într-adevăr unul dintre cele mai grele.

În ce măsură considerați că informațiile furnizate de cetățeni la telefonul Anticorupție au fost valorificate?

Sută la sută, vă asigur. Toate sesizările și informațiile sunt supuse verificărilor, iar cele care se confirmă fac în continuare obiectul unor cercetări. Am spus deja care sunt rezultatele Direcției Generale Anticorupție, peste 600 de dosare penale în numai câteva luni. Cei care au făcut sesizări la acest număr de telefon trebuie să înțeleagă faptul că, deoarece trebuie procurate probe, cercetarea penală durează. De multe ori este vorba despre rețele, complici, iar o astfel de anchetă poate dura chiar mai bine de un an. Aceste sesizări ne sunt foarte utile și sper ca oamenii să se obișnuiască să îi dea în vileag pe toți cei care se dovedesc certați cu legea.

Cum se descurcă un «provincial» printre bucureșteni? Aveți complexe, vă este teamă că nu veți reuși?

Eu nu am crezut niciodată că România este împărțită între bucureșteni și provinciali. Bucureștii sunt un oraș în care fiecare provincie a țării își trimite reprezentanții săi, cu mentalitatea lor, cu stilul lor de viață. Eu am venit la București cu rigoarea și

disciplina cu care am fost obișnuit acasă și am încercat să le impun și în relațiile de muncă. Nu am de ce să fiu complexat și cred că niciun român, indiferent de locul unde s-a născut, nu trebuie să fie complexat sau să se teamă că nu își va putea face datoria așa cum se cuvine în capitală. La fel cum noi, ca români, nu trebuie să ne simțim complexați de celelalte popoare europene cu care va trebui să interacționăm la Bruxelles, de anul viitor. Cu atât mai mult, acolo va trebui să mergem cu o mentalitate de învingători, pentru că nu suntem cu nimic inferiori celorlalte popoare europene.

Care sunt punctele dumneavoastră forte? Dar cele slabe?

Cetățenii sunt cei care trebuie să stabilească acest lucru. Aș fi subiectiv dacă aș încerca să dau un răspuns la această întrebare.

Într-un interviu pe care l-ați acordat în urmă cu șase luni agenției Mediafax, ați avut curajul să declarați că nu sunteți de acord cu faptul că mulți demși din MAI, din cauza modului în care s-au comportat sau a unor infracțiuni pe care le-au comis, dețin azi funcții de conducere în Poliția Comunitară. Aveți deja o astfel de evidență? Ce considerați că este de făcut?

Din momentul în care m-am așezat la biroul de ministru al Administrației și Internelor, mă străduiesc să fac curățenie în acest minister și mai ales în poliție și în poliția de frontieră. Nu vreau să se înțeleagă că în aceste instituții ar exista mai multă corupție și mai mulți corupți decât în alte instituții din România. Nu este așa! Corupția la acest nivel, ca și cea din justiție, este însă mult mai periculoasă, pentru că spre noi și spre instanțele de judecată se îndreaptă oamenii când vor să li se facă dreptate. Același lucru este valabil și în privința actelor de indisciplină: de la polițiști mă aștept să fie modele pentru comunitate și, de aceea, am avut, de exemplu, întotdeauna o atitudine tranșantă în privința angajaților ministerului, din toate armele, care au fost prinși băuți la volan. Vă asigur că niciunul dintre aceștia nu mai lucrează la MAI. Revenind la corupție și la corupți, numai din luna mai a acestui an, așadar în circa cinci luni, Direcția Generală Anticorupție a ministerului a investigat 615 persoane și a transmis toate dosarele către parchetele competente. O treime dintre aceste persoane au fost deja trimise în judecată. Așadar, noi ne facem treaba și curățăm ministerul și armele de acest fenomen. Evident, nu sunt de acord ca oamenii pe care i-am dat afară pentru corupție sau pentru că nu își făceau datoria să fie angajați în cadrul altor instituții publice, pe poziții de răspundere, pentru că acest lucru nu mi se pare normal. Cred că primarii trebuie să fie mai responsabili în alegerea colaboratorilor lor, mai ales că, de anul viitor, vom înființa Poliția Locală, care va prelua o parte importantă din actualele atribuții ale Poliției Naționale și va fi nevoie de o foarte bună coordonare la nivel local.

Ce gânduri transmiteți cititorilor ziarului «Ediție Specială»?

Le transmit aceleași gânduri pe care le transmit tuturor cetățenilor: prin succesul în ceea ce privește aderarea la Uniunea Europeană am făcut, ca români, un mare pas înainte. Este o șansă unică, poate cea mai importantă de care a avut parte România în

istoria sa. Acest moment nu este însă un sfârșit de drum, ci un nou început. Integrarea, în adevăratul sens al cuvântului, este un proces de durată, pentru care este nevoie de multă muncă. Nu avem voie să pierdem niciun ban dintre cei la care vom avea acces, pentru că suntem o țară săracă și avem nevoie să ne dezvoltăm. Așa cum spunea Jonathan Scheele, șeful Delegației UE la București, “Uniunea Europeană îți dă, dar nu îți bagă în traistă”. Ne mai așteaptă încă ani buni de muncă, dar mesajul meu este următorul: Nu trebuie să ne pierdem încrederea, pentru că vom vedea, de la an la an, cum se schimbă fața României.

Ce părere aveți despre modul în care se face presă în România? În ce relații sunteți cu ziariștii?

Cred că în România se face presă la nivel european. Și cu bune, și cu rele. Evident, părțile bune sunt cele care interesează mai mult, și anume faptul că presa din ziua de astăzi este, prin dezvăluirile sale, una dintre cele mai importante forțe care acționează în direcția curățeniei din societate și mai ales de la nivelul clasei politice. Partea negativă - și aici exprim un punct de vedere strict personal și subiectiv - este dată de faptul că tentația spectaculosului îi îndepărtează adesea pe ziariști de ceea ce este poate mai puțin spumos, dar cu adevărat important pentru cetățeni. Cu presa sunt în relații excelente și încerc să fiu întotdeauna transparent, deschis și să ofer informații cât mai exacte și de cât mai bună calitate.